

Aarhus
Symfoni
23/Orkester
/24

Sjostakovitj
VIDNESBYRDEN

16. maj 2024 kl. 19.30
Symfonisk sal • Musikhuset Aarhus

PROGRAM

Fire danske krigsveteraner fortæller om deres oplevelser: Mikkel, Mads, Sara & Christian

40 min.

PAUSE

25 min.

Dmitrij Sjostakovitj (1906-1975)

Symfoni nr. 8 (1943)

65 min.

- 1 1 Adagio – Allegro non troppo
- 2 2 Allegretto
- 3 3 Allegro non troppo
- 4 4 Largo
- 5 5 Allegretto

Varighed i alt ca. 130 min.

MEDVIRKENDE

Andrey Boreyko

DIRIGENT

Samarbejdsconcert med Aarhus Kommunes Veteranrådgiver

Veteranernes medvirken er støttet af Aarhus Symfoniorkesters Venneforening

VIDNESBYRDEN

af Christina Blangstrup Dahl

Sjostakovitj: Symfoni nr. 8

Sjostakovitjs ottende symfoni er en krigssymfoni – men en langt sandere krigsbeskrivelse end de store heltedige krøniker, som verden er så fuld af. Sjostakovitj skrev nemlig altid sin samtid. I den ottende symfoni handler det om to af det 20. århundredes mest skelsættende begivenheder: Slaget ved Stalingrad og det sovjetiske diktators mareridt. Hans musik er fortællingen om, hvad der sker, når fællesskabet vender sig mod sig selv: Krigen er således kun et prisme for en større fortælling om et samfunds sammenbrud.

Symfonien er som et rekviem; ikke kun for dem, der døde, men også for vores drøm om en bedre verden. Ubærligt – og samtidig et uvurderligt vidnesbyrd om individets ensomhed i krigens og diktaturets vrangverden. Og (naturligvis) fuldstændig mageløs musik.

Vi bringer også samtiden – og krigen – ind i koncertsalen denne aften. Vi har inviteret en række krigsveteraner, som fortæller om deres oplevelser. Krigen er nemlig (igen) en del af vores virkelighed: En uomgængelig sandhed, som vi hverken kan eller skal fortrænge. Efter pausen hører vi Sjostakovitjs 8. symfoni i sin helhed.

En symfoni skrevet om og under krigen: Sjostakovitjs 8. symfoni er en krigssymfoni – og den blev imødeset med enorm forventning. Sjostakovitj havde nemlig allerede skrevet flere krigssymfonier – blandt andet Leningrad-symfonien, som havde indbragt Sjostakovitj stor berømmelse i ind- og udland. Den ottende symfoni blev skrevet på et tidspunkt, hvor 2. verdenskrig vendte til fordel for de allierede (som Sovjetunionen som bekendt var en del af), og den tyske hær var netop blevet slået tilbage efter en langvarig belejring af Stalingrad. Derfor forventede man et optimistisk, triumferende værk – ”Leningrad-symfonien del II”, så at sige. Efter to krigssymfonier lå det lige til højrebenede at forvente en mere. Sjostakovitj var imidlertid livet igennem en mester i ikke at opfylde forventninger – eller rettere sagt: Han skildrede krig og diktatur, som de var – ikke som heroiske skrivebordsgeneraler og diktatorer gerne ville have dem til at fremstå.

Symfonien fik tilnavnet ”Stalingrad” i vesten. Slaget ved Stalingrad endte som bekendt med en sejr til Sovjetunionen og dermed de allierede. Det regnes imidlertid også som en af 1900-tallets største militære katastrofer med en fuldstændig mangel på respekt for civile såvel som militære liv på begge sider. På et tidspunkt var den

forventede gennemsnitslevetid for en nyankommen soldat nede på 45 minutter. Minutter, ikke dage. Slaget blev alligevel opfattet som det psykologiske vendepunkt i krigen, og det var dén kontekst, som Sjostakovitjs ottende symfoni forventedes at skrive sig ind i. Sjostakovitj så derimod krigens tragedie i stedet for dens triumf – og krigsvendepunktet som en begivenhed, som gav diktatoren Stalin endnu mere medvind.

Krig er godt for diktatorer – men den kan faktisk også være god for undertrykte kunstnere. Krigen kan nemlig give dem en undskyldning for at udtrykke de følelser, som de ellers ville være nødt til at undertrykke (der sker som bekendt ingen dårlige ting i et sovjetisk mønstersamfund, så derfor kan man kun være glad). Sjostakovitj beskrev det sovjetiske samfund således i sine erindringer: ”Før krigen var der nok ikke en eneste familie, der ikke havde mistet nogen, en far, en bror, eller hvis ikke en slægtning, så en nær ven. Alle havde nogen at græde over, men man skulle græde tavst, under tæppet, så ingen skulle se det. Alle frygtede alle andre, og sorgen undertrykte og kvalte os. Den kvalte også mig. Jeg var nødt til at skrive om det. Jeg var nødt til at skrive et rekviem for alle dem, der døde, som havde lidt. Jeg var nødt til at beskrive den forfærdelige udryddelsesmaskine og udtrykke min protest mod den. Den syvende og ottende symfoni er mine rekviemmer.”

Derfor er den 8. symfoni ikke en krigssymfoni – eller rettere sagt: Ikke kun en krigssymfoni. Den handler nemlig om meget mere end krig. ”Jeg føler evig smerte for dem, der blev dræbt af Hitler, men jeg føler ikke mindre smerte for dem, der blev dræbt på Stalins ordre. Jeg lider for alle, der blev tortureret, skudt eller sultet ihjel. Der var millioner af dem i vores land, før krigen mod Hitler begyndte. Krigen bragte megen ny sorg og megen ny ødelæggelse, men jeg har ikke glemt de frygtelige førkrigsår. Det er det, mine symfonier handler om, inklusive den ottende,” sagde Sjostakovitj. Det er fine citater; her bliver vi imidlertid nødt til at påpege, at Sjostakovitjs erindringer – ligesom næsten alt andet historisk materiale fra Sovjetunionen – er en kilde, som man skal behandle med en vis varsomhed. Der er dog ingen tvivl om, at livet under Stalin næppe har været fryd og gammen.

Hvis man undervejs i symfonien mener at høre noget bekendt, så kan man sagtens have ret, selvom man aldrig har hørt den 8. symfoni før: Sjostakovitj citerer nemlig flere af sine tidligere symfonier, især nr. 5 (begyndelsen) og nr. 7 (”invasionstemaet”).

Første sats varer næsten en halv time og er uden sammenligning symfoniens længste sats. Satsens tema kaldes ofte for skæbnetemaet, og satsen bygger uendelig langsomt op til et enormt klimaks i midten, fyldt med militaristiske effekter i form af lilletromme og trompetfanfarer – som en fortsættelse eller et vrangbillede af den femte

symfonis triumferende slutning. Vi får også en stor engelskhornsolo tyve minutter inde i satsen, på symfoniens mest hudløse sted. Engelskhornets smukke melankolske klang bliver forstærket og forvansket af de skarpere oboer, inden det ebber ud – og hen mod slutningen af satsen får vi en trompetsolo, der kommer til at virke som et skingert vrangbillede af engelskhornets skønhed.

Anden sats kaldte Sjostakovitj for ”en march med elementer af en scherzo”, altså en spøgefuld sats. Den er kort, blot lidt over fem minutter, og kaster lytteren ud i nogle vilde instrumentsammensætninger. Der er eksempelvis en stor piccolosolo, akkompagneret af kontrafagot – orkestrets højeste og dybeste instrument. Satsen leger også med en blanding af militaristiske og gøglende musikalske træk. Resultatet er meget sjostakovitjsk – bidende sarkastisk, med lige dele frygt og vrede som drivkraft.

Tredje sats bliver ofte betegnet som en toccata (altså en hurtig og virtuos sats fra barokken), og den korte sats bliver drevet frem af en stadig fremadstræbende rytme. Satsen er blevet kaldt en beskrivelse af et slag i krigen, og dirigenten Kurt Sanderling (der bedre end de fleste kendte til Sovjetregimets diktatur) kaldte den for ”det sovjetiske systems tilintetgørelse af individet”. Det er ikke svært at høre musikkens militaristiske fremmarch som et billede af et uafvendeligt system eller krigsmaskineri, der ustoppeligt knuser

alt i sin malende maskine. Satsen starter fortissimo (meget kraftigt) og bliver hele 39 gange i løbet af satsen kraftigere (det, som man kalder crescendo) – og kun to gange bliver musikken svagere. Med andre ord: Intensiteten er ekstrem i denne sats.

Den voldsomme tredjesats går direkte over i sin modsætning (lyt efter trommehvirvlen og den afsindigt store akkord i orkestret). Efter den enorme energiudladning i begyndelsen får vi en afdæmpet passacaglia (igen en satsbetegnelse fra barokken – en passacaglia var en seriøs sats, bygget over en gentaget basgang). Satsen er som et helle efter det voldsomme oprør i forrige sats. Det er imidlertid svært at afgøre, hvorvidt det er et fredfyldt hvilested eller en spøgelsesbefængt kirkegård. Piccolofløjten solo gør sit til at forstærke det dystre indtryk, og når vi kommer over i det ellers idylliske sted for de almindelige fløjter spiller de med ”flutter tongue”, altså en guttural lydeffekt på tonerne. Det samlede indtryk bliver som knokkelmandens gang over den forladte slagmark i sin søgen efter de sidste døde. Eller som individet helt alene i krigens og diktaturets vrangverden.

Satsen går igen direkte over i sin efterfølger, og femte sats indledes af en stor fagotsolo. Den er ubekymret og kæk; en enorm kontrast til det, som vi kommer fra. Satsen står i C-dur (den mest ”ukomplicerede” toneart), og Sjostakovitj har skrevet en landlig idyl med masser af soloer i træblæserne.

Samme fagotter, som formidlede idyllen i starten, indleder imidlertid musikkens gradvise drejning mod noget mørkere, og musikken tager igen til i intensitet. Efter et sjælsomstyrtende klimaks midt i satsen falder musikken tilbage i mørket. Vi får en kort visit af piccolofløjtes solo fra tidligere og flere soloer i strygerne – et minimalt udtryk, med andre ord. Fløjtes tøvende og afbrudte solo lægger sig prøvende oven på strygerens hypersvage klange. I noderne står der ”morendo”, altså hendøende.

Slutakkorden er en af den slags, som virkelig kan få en lytter til at spekulere over forskellen på teori og virkelighed – eller på de lag, som Sjostakovitj altid lægger i sin musik. Det er nemlig en C-dur-akkord – den enkleste tænkelige dur-akkord; uden tvivl lys og ukompliceret. Dens virkning i Sjostakovitjs hænder (og i koncertsalen) er imidlertid sønderrivende dystert grænsende til den altopløsende – nærmest som et slag i ansigtet på den musikteori, som hævder, at den er optimistisk og enkel. Den viser om noget forskellen på teori og virkelighed – og måske er akkorden et forsøg på at indkapsle den absurde og selvmodsigende virkelighed, som Sjostakovitj levede i?

Symfonien blev ikke specielt godt modtaget. Den afdæmpede slutning gjorde den uegnet som propaganda, både i Sovjetunionen og i udlandet (Sovjet var som bekendt allieret med USA og resten af Vesten, og Sjostakovitjs musik havde tidligere fået en heroisk modtagelse i Vesten og var blevet besunget som et

udtryk for Sovjetunionens stamina og modstandskraft). Symfonien er heller ikke så ligetil som de populære femte og syvende symfonier, og i Sovjetunionen blev den forbudt fra 1948 og otte år frem med begrundelsen, at symfonien var for pessimistisk. Krig kræver åbenbart anderledes optimistiske toner.

Det med kravet om optimistiske toner vidste Sjostakovitj åbenbart godt. Læs her, hvad han selv skrev om symfonien: ”Den ottende symfoni rummer tragiske og dramatiske indre konflikter. Men i det hele taget er den optimistisk og livsbekræftende. [...] Den filosofiske opfattelse af mit nye værk kan opsummeres i disse ord: Livet er smukt. Alt, hvad der er mørkt og ondt rådner bort, og skønheden sejrer.”

Det er nok nu, det er på sin plads at påpege, at Sjostakovitj var endog meget begrænset i, hvad han kunne sige uden at komme af med knoppen – og at (hvilket ovennævnte viser) ironi er et stærkt våben.

Sovjetunionens frygtede kulturminister Zhdanov karakteriserede symfonien som ”ikke et musikalsk værk overhovedet”. Enhver, der måtte mene noget andet, måtte være i ledtog med Vesten, for symfonien var ifølge ham ”frastødende og ultraindividualistisk. Musikken er som et borende tandlægebor, et musikalsk gaskammer, den slags Gestapo brugte.”

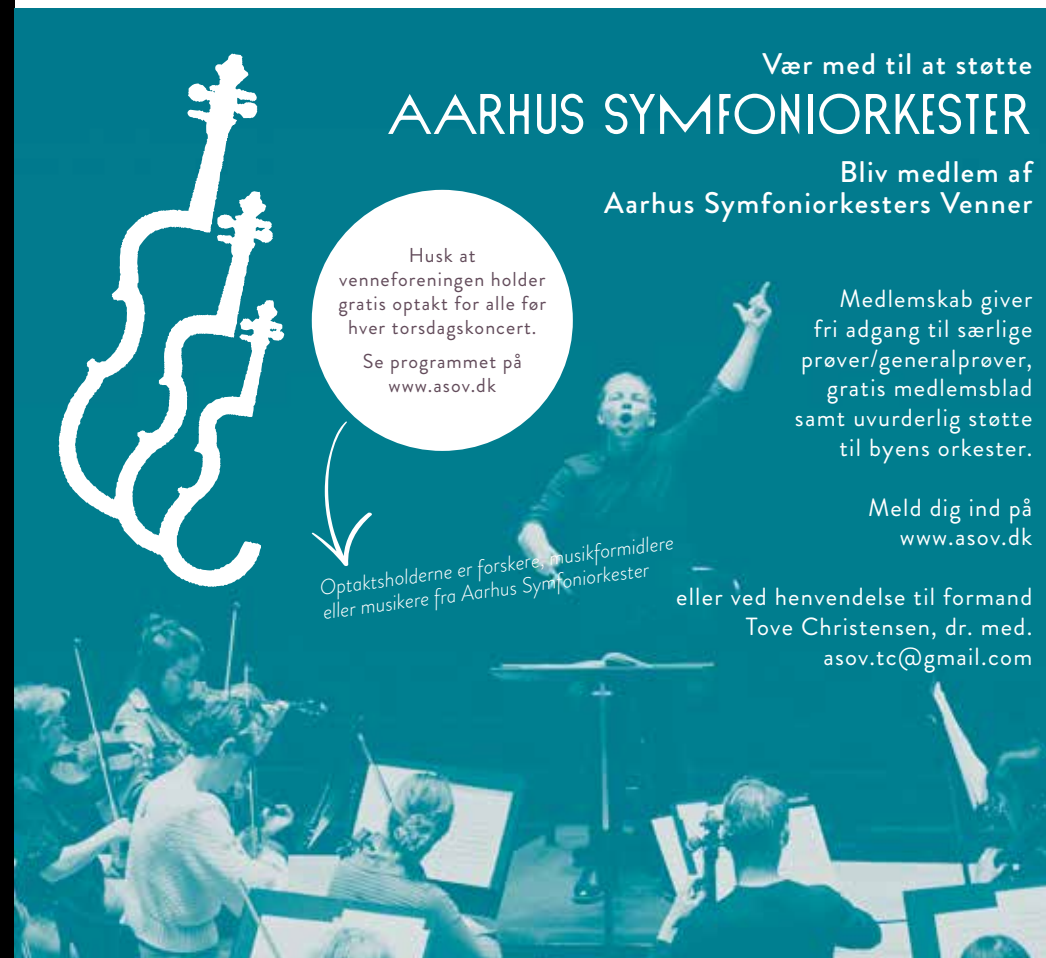
Det kan være kontroversielt at sige, men: På en måde havde Zhdanov ret. Den ottende symfoni er ikke altid original;

Sjostakovitj genbruger eksempelvis materiale fra den femte og syvende symfoni, og musikken mangler til tider fuldstændig skønhed og nogle gange ligefrem sammenhængskraft. Det skyldes imidlertid det enkle faktum, at Sjostakovitj skrev sin samtid. Hans musik spejlede det samfund, der omgav ham – hvad enten det var krigens helvede i Stalingrad eller sovjetdiktaturets mareridt. I den femte og syvende symfoni skrev han sig lige lukt op imod krigen såvel som diktaturet; i den ottende symfoni viser han afmagten og

magtesløsheden. Sandhed over skønhed. Den ottende symfoni er som et rekviem; ikke kun for dem, der døde, men også for vores drøm om en bedre verden.

Denne sæson har stået i fællesskabets tegn – både på det gode og på det ondes betingelser.

Tak til publikum for at have været med på rejsen gennem menneskehedens bedste og værste stunder – og rigtig god koncert.

Vær med til at støtte
AARHUS SYMFONIORKESTER
Bliv medlem af
Aarhus Symfoniorkesters Venner

Husk at
venneforeningen holder
gratis optakt for alle før
hver torsdagskoncert.
Se programmet på
www.asov.dk

Optaktsholderne er forskere, musikformidlere
eller musikere fra Aarhus Symfoniorkester

Medlemskab giver
fri adgang til særlige
prøver/generalprøver,
gratis medlemsblad
samt uvurderlig støtte
til byens orkester.

Meld dig ind på
www.asov.dk
eller ved henvendelse til formand
Tove Christensen, dr. med.
asov.tc@gmail.com

ET DIGT OM LIDELSE – SJOSTAKOVITJS SYMFONI NR. 8

Sjostakovitjs kaldte sin 8. symfoni ”et forsøg på at afspejle krigens frygtelige tragedie” og er på mange måder et rekviem for de meningsløst døde – hvilket bestemt ikke huede Stalin eller det Sovjetiske styre.

Peer Kjær Andersen skriver om Sjostakovitj på vores hjemmeside – læs artiklen under “Baggrundshistorier”.

Andrey Boreyko DIRIGENT

Den polsk-russiske dirigent Andrey Boreyko har været musikchef for en lang række europæiske og nordamerikanske orkestre, blandt dem Warszawafilharmonikerne, som han leder for øjeblikket, samt Belgiens Nationalorkester, Radio-Sinfonieorchester Stuttgart, Winnipeg Symphony Orchestra, Vancouver Symphony Orchestra, Düsseldorfer Symfoniker, Hamburger Symphoniker og Jenafilharmonikerne.

Han har desuden dirigeret orkestre som Berlinerfilharmonikerne, New York Philharmonic, Chicago Symphony, Los Angeles Philharmonic, London Philharmonic Orchestra, Leipzig Gewandhausorchester,

Wiener Symphoniker, ORF Radio-Symphonieorchester Wien, Concertgebouworkest, Orchestre de Paris, Orchestre Philharmonique de Radio France og Tonhalle-Orchester Zürich.

Boreykos diskografi inkluderer Arvo Pärts Lamentate og Valentin Silvestrovs symfoni nr. 6, begge indspillet med Radio-Sinfonieorchester Stuttgart for ECM Records. I 2006 udgav Hänssler Classic en liveoptagelse, også med Radio-Sinfonieorchester Stuttgart, af Dmitrij Sjostakovitjs symfoni nr. 4 med verdenspremiereindspilningen af Suiten fra operaen Lady Macbeth fra Mtsensk, også af Sjostakovitj.

Mikkel, Mads, Sara & Christian VETERANER

Mikkel Normark har været i forsvaret i forsvaret i 14 år og har gjort tjeneste på forskellige niveauer. Han har været udsendt som konstabel, sergent og officer i løbet af sin karriere. Han har været to gange i Kosovo og en gang i Afghanistan. Turen til Afghanistan var på hold 9 i 2010 – et af de hold, der var allerhårdest ramt af tab, havde flest sårede og mange repatrierede grundet den store fysiske og psykiske belastning.

Mads Kjær er kunstner, veteran fra ISAF 7, overlevende og far. Det er svært at sige i hvilken rækkefølge, men der er ingen tvivl om, at Mads er alle ovenstående. Ved at balancere livet med fire børn, fysiske skader på grund af en IED-påkørsel og en diagnose med PTSD, har Mads formået at skabe en ny livstil efter misbrug. Mads er tilbage hos familien igen og arbejder hver dag på at beholde glæden ved livet.

Sara la Cour Nielsen kaldes bare "la Cour" af sine venner i militæret. Hun var 19 år da hun tog i krig. I efteråret 2006 var hun udsendt som kampsoldat til Basraområdet i Irak, hvor den primære fjende var snigskytter og vejsidebomber.

Som del af en deling på 30 mand var hun den eneste kvinde. Hun siger selv, at hun lærte meget i militæret – meget af at være i krig. På godt og ondt. Lærte meget om Livet, om Mennesket. Under pres.

Christian Nordin var Overkonstabel af 1. grad. Han startede som værnepligtig i august 2006, og blev i oktober 2007 udsendt til Helmand, Afghanistan på ISAF 4a, som en del af enheden 5. Spejdereskadron fra Gardehusarregimentet, beliggende i Slagelse. Han blev efter hjemkomst en del af enheden med det mundrette navn 2. Infanterikampkøretøjskompagni, hvor han specialiserede sig i radiokommunikation og førstehjælp. Han var med denne enhed udsendt til Helmand, Afghanistan på ISAF 11 i 2011. Han gik på uddannelsesorlov i 2012, og stoppede endegyldigt i Forsvaret i 2014.

KONCERTBESÆTNING

VIOLIN I

Ian van Rensburg
Cristian Chivu Ivan
Johanna Tolvanen
Todd Cadieux
Katrin Djordjevic Sønnichsen
Matthias Gahl
Nadia Kornilova
Lada Fedorova, kontrakt
Sonia Sajac, assistant
Amandus Lind, assistant
Lisa Marie Vogel, assistant
Maria Klingsholm, assistant

VIOLIN II

Sarah Foldager
Marta Wisniowska-Mruk
Birgitte Bærentzen Pihl
Søs Nyengaard
Pernille Jönsson Nüchel
Jens Astrup
Peter Clemson Steensgaard
Violina Petrova, kontrakt
Olga Rosca Marcov, assistant
Ejnar Balling, assistant
Anna Jalving, assistant

BRATSCH

Luminita Marin
Zane Kalnina
Nikolaj Lind Pedersen
Lars Kvist
Lise Pehrson
Eva Paulin
Annemarie Nørhede Jakobsen, kontrakt
Morten Møller, assistant

CELLO

Eugene Hye-Knudsen
Brian Friisholm
Ananna Lützhøft

Fang-Yu Liang
Magdalena Cristea Popa, kontrakt
Anne Hall, assistant

KONTRABAS

David Møllfattrick
Samuel Beck-Johnson
Christian Jørgensen
Frank Christensen
Mads Uldall-Jessen, assistant

FLØJTE

Lena Kildahl Larsen
Toril Vik Kjøller
Judith Wehrle
Neus Signes Llinares, assistant

OBO

Oliver Nordahl
Malene Bjerg Poulsen
Lisa Anna Gross

KLARINET

Mathias Vik Kjøller
Vibeke Kærsgaard Lembecke
Kristian Flagstad
Natalie Harris, assistant

FAGOT

Maksim Karpinskii
Eric Beselin
Magnus Kongsmo, assistant

HORN

Flemming Aksnes
Lisa Maria Cooper
Héctor Manuel Escudero
Aguilar
Jari Kamsula
Klaus Gottlieb

TROMPET

Kim Hansen
Anders Kildahl Larsen
Sidsel Lund, assistant

BASUN

Fabrice Godin
Christian Tscherning Larsen

BASBASUN

Jens Vind

TUBA

Jonathan Borksand Hanke

PAUKER

Nikolai Petersen

SLAGTØJ

Anders Lynghøj
Malte Vendelby, kontrakt
Johan Bridger, assistant
Christian Bach Kirkegaard, assistant
Jonas Weitling, assistant
Gabriel Aunon Garcia, assistant

BLIV FADDER

Kontakt os på tlf. 89 40 90 90 / symfoni@aarhus.dk

Aarhus Symfoniorkesters Fond består af individuelle fadderskaber fordelt på fonde, virksomheder og privatpersoner. Den selvstændige fond støtter orkestrets arbejde ved tilskud til instrumenter, turnéer, CD-indspilninger og lignende.

- » A. Enggaard A/S
- » Advokaterne i Jyllandsgården A/S
- » Alice Madsen
- » AVK Holding
- » Bech-Bruun
- » Bendt Almvig, arkitekt maa
- » BoostPLM
- » C.F. Møller Danmark A/S
- » CHD Holding A/S
- » Comwell Aarhus
- » Danske Bank
- » Dansk Erhvervsprojekt A/S
- » Dansk Musiker Forbund
- » EDC Erhverv, Poul Erik Bech Aarhus
- » Formuepleje A/S
- » FO-Aarhus
- » Gorrissen Federspiel
- » Holst, Advokater
- » Juhl-Sørensen Pianohandel
- » Jyske Bank
- » Ingerlise Petri
- » Kosan Gas A/S
- » Middelfart Sparekasse
- » Nordea
- » PDS Kapitalforvaltning c/o Svend Toft
- » Pressalit Holding
- » PricewaterhouseCoopers
- » RSM Danmark
- » RSM Danmark – Personale foreningen
- » Schouw & Co A/S
- » Selskabet af 4. oktober 1944 A/S
- » Steffen Ebdrup Invest Aps
- » Stormagasinet Salling
- » Støtteforeningen FHH
- » SYDBANK
- » Todbjerg Busser A/S
- » torbenbrandi – projektudvikling
- » Vilhelm Kiers Fond
- » Aarhus Oliefabriks fond for almene formål
- » Aarhus Symfoniorkesters Venner
- » Aarhus Universitets Forskningsfond
- » Aarhus Stiftstidendes Fond

Særlig privat giver:
Keld Heine Mortensen

SYMFO-BUSINESS

et unikt partnerskab
på tværs af symfoni,
udvikling & erhverv —

SymfoBusiness er et kulturfremmende værdipartnerskab og et direktørnetværk — samt et berigende oplevelsestilbud for alle ansatte i de virksomheder, som samarbejder med Aarhus Symfoniorkester.

Ved at tegne et årligt medlemskab og blive enten Platin- eller Sølvpartner støtter man direkte orkestrets vision, der byder på radikale nye måder at præsentere klassisk musik på, fortælle orkestrets historie, og inddrage publikum i interaktive og medrivende koncertformer.

Som *SymfoBusiness*-partner er man derudover garanteret et skræddersyet koncertforløb med

indlagte middage, workshops og eventuelt optræden i virksomheden, der tager medlemmerne helt ind i musikken — og bagom den.

Det er et forløb, der til fulde udnytter orkestrets professionelle kompetencer for sammenspil, organisering og inspiration — både som det kommer til udtryk i arbejdet på scenen og i alt det, der foregår før publikum lytter med.

Interesserede virksomheder og ledere kan kontakte Eventkoordinator Nikolai Breum Nielsen:

nbni@aarhus.dk • 89 40 90 92

Velkommen til Klassisk bureau – siden 2021 et netmedie for klassisk musik

Klassisk bureau bringer bl.a. interviews og album- og koncertanmeldelser. Læs en anmeldelse af denne aftens koncert på www.klassiskbureau.com.

Og tilmeld dig gerne sidens nyhedsbrev – send en mail til rachel@klassiskbureau.com.

Rachel Einarsson
Klassisk bureau

SYMFOBUSINESS SÆRLIGE GIVERE 2024

salling fondene

STIBOFONDEN

Per og Lise Aarsleff Fond

SYMFOBUSINESS PLATINPARTNERE 2024

vola

SCHOUW+CO

KAUFMANN
SINCE 1908

Bjerrers
Bureau

SYMFOBUSINESS SØLVPARTNERE 2024

STUDENTERHUS
AARHUS

God fornøjelse!

Bare koncentrer dig om musikken

Bagefter skal vi nok opdatere dig med de **vigtigste nyheder**

Jyllands-Posten

TRISTAN OG ISOLDE

DIREKTE FRA FESTSPILLENE
I BAYREUTH

29. august

Wiener Sängerknaben

22. september

The Infernal Comedy

Oplev John Malkovich

29. september

Voces8

17. november

Niels Klims underjordiske rejse

Søren Sætter Lassen
& Trio con Brio

16. marts

Københavns Drengkor

Matthæuspasjonen

13. april

→ musikhuset.dk